

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 70.381 van 17 december 1997
in de zaak A. 74.991/IX-10.**

In zake : 1. Valère DOSSCHE,
2. Paula DE NEVE,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat G. VERMEIRE,
kantoor houdende te GENT,
Voskenslaan 301

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Vervoer,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. VAN BEVER,
kantoor houdende te GRIMBERGEN,
Pastoor Woutersstraat 32, bus 7.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Valère DOSSCHE en Paula DE NEVE op 15 juli 1997 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 5 december 1996 van het Ministerie van Verkeer en Infrastructuur, Bestuur van de luchtvaartveiligheid, waarbij aan de v.z.w. Blue Birds Gent de machtiging wordt verleend tot het uitbaten van een terrein voor het beoefenen van de modelluchtvaart te Zomergem;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur G. DEBERSAQUES;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 19 november 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 december 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. SMETS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. VERMEIRE, die verschijnt voor verzoekers en van Advocaat M. VAN BEVER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur G. DEBERSAQUES;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 28 oktober 1996 vraagt de v.z.w. Blue Birds Gent een verlenging van de toelating tot uitbating voor het modelluchtvaartterrein in de gemeente Zomergem, haar verleend op 27 maart 1995.

Vanuit stedenbouwkundig oogpunt is het betrokken modelluchtvaartterrein volgens het bij koninklijk besluit van 24 maart 1978 vastgestelde gewestplan Eeklo-Aalter gelegen in een gebied voor dagrecreatie.

Het dichtstbij zijnde woongebied (met landelijk karakter) is gelegen op ongeveer 550 à 600 m ten zuidwesten van het voornoemde gebied voor dagrecreatie. Blijkbaar wordt het luchtvaartterrein sinds oktober 1974 uitgebaat voor radiogeleide vliegtuigen.

1.2. Op 19 november 1996 vraagt de vergunningverlenende overheid de vastgestelde vergoeding van 3.000 fr. over te maken, wat prompt gebeurt.

1.3. Op 5 december 1996 wordt de thans bestreden beslissing genomen. Ze luidt als volgt :

"Betreft : Hernieuwing van de toelating voor de uitbating van een terrein bestemd voor modelluchtvaart te ZOMERGEM.

Geachte Heer,

In antwoord op uw aanvraag om voor uw vereniging een terrein voor het beoefenen van de modelluchtvaart uit te baten te ZOMERGEM, heb ik de eer u mede te delen dat u deze verlenging verstrekt wordt onder de volgende voorwaarden :

- toepassing van de voorschriften vermeld in de CIR/GDF-01, uitg. 3 en vooral punt 11.6;
- dat de activiteiten toegelaten zijn alle werkdagen vanaf 12 u(L) tot 19 u(L), alle zondagen en wettelijke feestdagen vanaf 9 u(L) tot 19u(L) zonder SS te overschrijden.

Deze toelating wordt u tot wederopzeggens verleend voor een periode tot 31.03.1999. Ze kan verlengd worden op uw aanvraag zoals vermeld in punt 11.5 van CIR/GDF-01";

Volgens een brief van 22 mei 1997 van de vergunningverlenende overheid aan de raadsman van verzoekers "slaat de hernieuwing van de toelating voor de uitbating van het terrein op de toelating gegeven op 27 maart 1995".

1.4. Een afschrift van de bestreden beslissing is op 16 mei 1997 bij fax meegedeeld aan de raadsman van verzoekers. De voorschriften vermeld in de omzendbrief CIT/GDF-01 zijn op 22 mei 1997 aan de raadsman van verzoekers meegedeeld;

2. Over het verzoek tot tussenkomst van de v.z.w. Blue Birds.

2.1. Overwegende dat de v.z.w. Blue Birds met een verzoekschrift van 31 juli 1997 vraagt om tussen te komen in het administratief kortgeding; dat zij, na daartoe in het verslag van het bevoegde lid van het auditoraat te zijn verzocht, geen afschrift voorlegt van een beslissing om in rechte tussen te komen uitgaande van haar raad van beheer die krachtens artikel 14, § 1, van haar statuten het daartoe bevoegde orgaan is; dat zij dienaangaande laat gelden dat het gelet op het gegeven dat de vordering tot schorsing in volle vakantieperiode is ingesteld en drie leden van de raad van beheer met een onbekende bestemming op reis waren, het onmogelijk was de raad van beheer samen te roepen, en daarom de twee overblijvende leden van de beheerraad aan de raadsman van de v.z.w. opdracht hebben gegeven om namens de vereniging vrijwillig tussen te komen;

2.2. Overwegende dat verzoeker tot tussenkomst zich aldus beroept op overmacht; dat zulks het bestaan impliceert van een onvoorzienbare en onoverkomelijke gebeurtenis met een uitwendige oorzaak; dat overmacht derhalve een buiten de wil gelegen feit veronderstelt waaraan belanghebbende in de onmogelijkheid is te verhelpen; dat te dezen aan die voorwaarden niet is voldaan; dat het met vakantie zijn immers geen buiten de wil van de betrokken leden van de raad van beheer gelegen feit is; dat ze bovendien de nodige maatregelen hadden kunnen treffen om tijdens hun afwezigheid de belangen van de vereniging veilig te stellen, zodat de ingeroepen omstandigheid geenszins onvoorzienbaar is; dat te dien aanzien moet worden vastgesteld dat artikel 14, § 3, van de statuten van verzoekende partij in tussenkomst, conform artikel 13 van de wet van 27 juni 1921 waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel en aan de instellingen voor openbaar nut rechtspersoon-

lijkheid wordt verleend, toelaten dat de raad van beheer zijn bevoegdheden gedeeltelijk overdraagt aan één of meer leden of volledig aan twee of meer van zijn leden; dat er derhalve geen overmacht aanwezig was die verzoeker tot tussenkomst heeft belet te voldoen aan de bepalingen van haar statuten betreffende het in rechte treden; dat het verzoek tot tussenkomst als niet ontvankelijk moet worden afgewezen;

3. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

3.1. Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat het beroep tot nietigverklaring - en bijgevolg de vordering tot schorsing - te laat is ingediend omdat verzoekers nooit het initiatief hebben genomen om inlichtingen in te winnen omtrent de data en de duur van de verlengingen van de betwiste toelating, terwijl zij reeds sinds 1978 eigenaar zijn van de betrokken woning en er misntens sinds 1989 verblijven;

3.2.1. Overwegende dat het gegeven dat verzoekers de oorspronkelijke toelating voor de uitbating van een terrein voor het beoefenen van de modelluchtvaart en de vroegere verlengingen ervan niet hebben aangevochten, niet wegneemt dat zij belang hebben bij de aanvechting van de thans verleende verlenging van die toelating; dat die beslissing griefhoudend is en geen louter bevestigende beslissing is nu de bestreden beslissing betrekking heeft op een andere periode dan de eerdere beslissingen;

3.2.2.1. Overwegende dat de bestreden beslissing een handeling is die noch bekendgemaakt, noch aan verzoekers diende te worden betekend, zodat de termijn voor het indienen van het beroep tot nietigverklaring en, bijgevolg van de vordering tot schorsing, inging op de dag waarop zij in feite kennis hadden gekregen van de pre-

cieze inhoud en van de draagwijdte van de voor hen relevante bepalingen; dat dit te dezen betekent dat de beroepstermijn slechts begint te lopen vanaf het ogenblik dat verzoekers kennis hadden van de precieze inhoud en draagwijdte van de afgeleverde vergunning;

3.2.2.2. Overwegende dat uit de gegevens van het dossier blijkt dat de raadsman van verzoekers op 16 mei 1997 een afschrift van de bestreden beslissing heeft ontvangen en hem op 22 mei 1997 een afschrift werd bezorgd van "de voorschriften vermeld in de CIR/GDF-01"; dat het beroep tot vernietiging en de vordering tot schorsing zijn ingesteld op 15 juli 1997; dat verzoekers weliswaar ten laatste op 13 mei 1997 naar aanleiding van een op 2 mei 1997 bij de Rijkswacht ingediende klacht hadden vernomen dat de exploitatievergunning was verlengd, maar hierdoor niet op de hoogte waren van de draagwijdte van die vergunning, met name niet van de voorwaarden waaronder ze werd verleend, zodat dit gegeven de beroepstermijn niet heeft kunnen doen ingaan; dat verzoekers, van zodra ze op de hoogte waren van het bestaan van de bestreden beslissing, niet onredelijk lang hebben gewacht om zich nader te informeren omtrent de inhoud ervan; dat immers, zelfs gesteld dat ze reeds op 2 mei 1997 kennis kregen van dat bestaan, ze op 13 mei 1997 door middel van een brief van hun raadsman een afschrift hebben gevraagd van die beslissing; dat in de huidige stand van de procedure niet blijkt dat het beroep tot nietigverklaring, en bijgevolg de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging, laattijdig zijn ingediend; dat de exceptie van onontvankelijkheid ratione temporis wordt verworpen;

4. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan

worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoekers als middel aanvoeren dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen geschonden zijn doordat de bestreden beslissing "verwijst naar een omzendbrief die niet duidelijk de voorwaarden in de zin van art. 15 par. 1 in fine van het K.B. (van) 15 september 1994 weergeeft" en doordat ze niets vermeldt omtrent de plaatselijke gesteldheid, de omwonenden, de aanwezigheid van hoogspanningskabels en de bestemming die door het gewestplan aan het gebied werd gegeven; dat zij daaraan toevoegen dat het gegeven dat reeds vroeger een exploitatievergunning werd afgeleverd, irrelevant is aangezien bij de verlenging ervan opnieuw een ernstig onderzoek moet worden uitgevoerd daar de wettelijke of feitelijke omstandigheden kunnen zijn gewijzigd;

4.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat, enerzijds, de beslissing de voorwaarden bevat waarbinnen de vliegtuigactiviteiten worden toegelaten en bepaalt dat de voorwaarden van de circulaire GDF-01 moeten worden nageleefd en, anderzijds, dat verzoekers niet bewijzen dat geen rekening werd gehouden met de sinds 1974 gewijzigde feitelijke omstandigheden; dat zij daaraan nog toevoegt dat verzoekers niet vermelden dat zij vroegere exploitatievergunningen nooit hebben aangevochten;

4.1.3.1. Overwegende dat luidens artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motive-

ring van de bestuurshandelingen de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en ze afdoende moet zijn;

4.1.3.2. Overwegende dat de bestreden beslissing geen enkele juridische noch feitelijke overweging bevat die eraan ten grondslag ligt; dat de bestreden beslissing weliswaar de duur van de vergunning bepaalt en tevens een aantal exploitatievoorwaarden oplegt doch dat zulks niet de overwegingen van de beslissende overheid laat kennen; dat het ten aanzien van de bestreden beslissing irrelevant is of verzoekers de vroegere exploitatievergunningen al dan niet hebben aangevochten; dat het middel ernstig is;

4.2.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoekers een omstandige en door stukken gestaafde uiteenzetting geven omtrent de door de modelvliegtuigen veroorzaakte geluidshinder en de ernst ervan; dat zij wijzen op de gevolgen van die hinder op hun persoonlijk en familiaal leven; dat zij vervolgens wijzen op het risico van neervallende modelvliegtuigen; dat zij tot slot wijzen op het nadeel op het vlak van de rechtszekerheid dat erin bestaat dat de verwachting dat in een landbouwgebied geen luidruchtige activiteiten mogen plaatsvinden, wordt geschonden; dat zij bovendien betogen dat het gaat om een nadeel dat niet door een vernietiging alleen kan worden hersteld;

4.2.2. Overwegende dat de verwerende partij samengevat repliceert dat het nadeel voortvloeit uit de milieuvergunning en niet uit de betwiste exploitatievergunning, dat verzoekers zelf erkennen dat het ingeroepen nadeel van lawaaihinder en onveiligheidsgevoel kan worden hersteld daar zij op grond van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek een vordering tot schadevergoeding hebben ingesteld voor de rechtbank van eerste

aanleg te Gent, dat verzoekers reeds eerder hinder ondervonden, dat het de vraag is of het geluid voortgebracht door de vliegtuigen hinderlijk of onredelijk hinderlijk is en dat die hinder in ieder geval niet verifieerbaar is en dat het slechts gaat om een tijdelijk nadeel gelet op beperkte geldingsduur van de bestreden beslissing;

4.2.3. Overwegende dat verzoekers in hun verzoekschrift uitvoerig de aard beschrijven van de geluidshinder veroorzaakt door opstijgende en rondvliegende modelvliegtuigen; dat zij bovendien stukken overleggen waaruit de ernst van die geluidshinder blijkt; dat zij de nadelige invloed van die geluidshinder op hun persoonlijke levenssituatie aantonen; dat zij aldus aantonen een nadeel te lijden dat ernstig is; dat niet is vereist dat het nadeel bovendien nog onredelijk is; dat het door verzoekers omschreven nadeel bovendien omwille van zijn aard zelf moeilijk te herstellen is; dat het ingeroepen nadeel zowel wordt veroorzaakt door de bestreden verlenging van de exploitatievergunning als door de milieuvergunning daar beide vergunningen noodzakelijk zijn voor de vliegactiviteiten van de organiserende v.z.w., zodat er een rechtstreeks causaal verband bestaat tussen de bestreden beslissing en het ingeroepen nadeel en de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing het nadeel dan ook doet verdwijnen; dat de omstandigheid dat verzoekers ook reeds voorheen hinder ondervonden, aan het ingeroepen nadeel zijn ernstig en moeilijk te herstellen karakter niet ontnemt; dat het volstaat dat zulk nadeel voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing; dat uit wat voorafgaat blijkt dat zulks te dezen het geval is;

4.3. Overwegende dat is voldaan aan de voorwaarden, gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde

wetten op de Raad van State die moeten zijn vervuld wil een vordering tot schorsing gegrond worden verklaard,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de v.z.w. Blue Birds wordt afgewezen.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 5 december 1996 van het Ministerie van Verkeer en Infrastructuur, Bestuur van de luchtvaartveiligheid, waarbij aan de v.z.w. Blue Birds Gent de machtiging wordt verleend tot het uitbaten van een terrein voor het beoefenen van de modelluchtvaart te Zomergem.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terecht zitting, op zeventien december
1900 zevenennegentig, door de IXe kamer, die was samen-
gesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

G. BAETEMAN.